

Požehnej, Bože, tyto zvony, ať všichni, kdo uslyší  
jejich hlas, pozvednou svá srdce k tobě. (žehnací modlitba)



# ZVON

ročník 2016, listopad

FARNÍ ZPRAVODAJ

číslo 3

Odry | Mankovice | Veselí u Oder | Tošovice | Pohoř

## Bůh nemá rád tečky

„Papež zavřel Svatou bránu a udělal tím tečku za Svatým rokem Milosrdenství.“ V tomto smyslu informovala média minulý týden o dění v katolické církvi. Zavření dveří, uzamčení brány v člověku pochopitelně vyvolává **pocit marnosti pokoušet se někam vůbec dobývat**. Něco jsem nestihl, něco mi uteklo, zůstávám jednoduše venku. V případě Svatého roku, který jsme právě prožili, tomu tak ovšem není. Velmi názorně to vystihuje výraz, který užíváme v případě svatby. Říkáme: „Tito dva právě uzavřeli manželství.“ Nechce tím sdělit, že se něco uzavřelo, že nastal konec, ale to právě naopak. **Něco se otevřelo a začíná se to rozbíhat.**



Smyslem Svatého roku bylo přiblížit člověku milosrdnou Boží tvář, připomenout mu, jak Bohu na něm záleží, a také to, k čemu ho povolal. Uzavření svatých bran, kterých bylo po celém světě okolo 10 tisíc, nám tedy může naznačit právě to, co se děje v okamžiku manželského svazku: zavírá se doba vzájemného poznávání, doba snoubenectví a **začíná skutečný manželský život**. Manželství je výrazem plného odevzdávání se jednoho druhému, spolehnutí se na toho, kterému se odevzdávám. Rok Milosrdenství nám intenzivně dával zakusit něco z podstaty Boží lásky a zároveň i provokoval k jejímu napodobování. Nyní je čas **dát Bohu plně svou důvěru nechat se jeho milosrdenstvím unášet.**

Svatý Otec daroval věřícím den po ukončení Jubilejního roku apoštolský list, ve kterém píše: „*Milosrdenství musí být v církvi slaveno a prožíváno neustále. Nemůže být jakousi vsuvkou do církve na jeden rok, nýbrž samotnou její existencí. V milosrdenství se zjevuje všechno; všechno se vyřeší v milosrdné Otcově lásce.*“

Shrnuto: papež **neudělal jen jednu tečku** za Svatým rokem, udělal hned dvě nad sebou. Ani Bůh nemá jednu tečku rád. Neudělal ji za člověkem po jeho prvotním hříchu a neudělal ji ani za svým vzpurným národem na cestě do zaslíbené země. Místo toho **tak rád píše dvojtečky**, po kterých něco následuje. Poprvé ji píše narozením Betlémského dítěte, podruhé prázdným hrobem a potřetí? Pro nás osobně třeba koncem Svatého roku. otec Petr

## Sestra Hildegarda Marie Šablatureová

*Milí přátelé, 11 let mezi námi žila, modlila se i pracovala pro Boží království sestra Hildegarda z Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže. Protože zanechala v Odrách svou nesmazatelnou stopu, přinášíme životopis této Boží služebnice i zamýšlení jedné z vás.*

Narozena 1924, první sliby 22. 2. 1945, zemřela 9. 11. 2016 v Kroměříži

### Hospodinu chci zpívat...

Tímto veršem se dá přílehavě uvést krátké ohlédnutí za dlouhým a bohatě naplněným životem naší sestry Hildegardy Šablatureové. Sestra Hildegarda od dětství velmi ráda zpívala. Zkusme se nyní zadívat i zaposlouchat do její životní písně.

**Narodila se 14. června 1924** v nemocnici v Novém Jičíně.

Rodina ale **bydlela v Trojanovicích** ve Frenštátě pod Radhoštěm. Rodiče, Eduard Šablatura a Lidvína, rozená Stavárková, jí na křtu dali jméno Marie. Byla nejstarší z deseti dětí. Tatínek si zařídil obchod, o který však v letech hospodářské krize zase přišel. Stal se pak kostelníkem a jako kancelářská síla se uplatnil i ve farní kanceláři. Rodiče se měli co ohánět, aby uživilí početnou rodinu. Malá Mařenka byla velmi bystré a zvědavé dítě. Zbožnými rodiči byla vedena k práci a pomoci druhým. Doma musela pomáhat. Velmi ráda si k práci zpívala. Od dětství měla krásný a silný hlas. Později byla členkou Orla. Byla tam zapojena v divadelních představeních. Ve svém životopise se zmiňuje o dni prvního svatého přijímání: „**Rodiče nechtěli mi radost kaziti ničím. Ano, maminka mne překvapila i krásným bílým závojem. S jakou vroucností jsem se modlila k Ježíškoví v mém srdci přítomném, aby odplatil mým rodičům za dobrodiní mi prokázána.**”



Rodina ale **bydlela v Trojanovicích** ve Frenštátě pod Radhoštěm. Rodiče, Eduard Šablatura a Lidvína, rozená Stavárková, jí na křtu dali jméno Marie. Byla nejstarší z deseti dětí. Tatínek si zařídil obchod, o který však v letech hospodářské krize zase přišel. Stal se pak kostelníkem a jako kancelářská síla se uplatnil i ve farní kanceláři. Rodiče se měli co ohánět, aby uživilí početnou rodinu. Malá Mařenka byla velmi bystré a zvědavé dítě. Zbožnými rodiči byla vedena k práci a pomoci druhým. Doma musela pomáhat. Velmi ráda si k práci zpívala. Od dětství měla krásný a silný hlas. Později byla členkou Orla. Byla tam zapojena v divadelních představeních. Ve svém životopise se zmiňuje o dni prvního svatého přijímání: „**Rodiče nechtěli mi radost kaziti ničím. Ano, maminka mne překvapila i krásným bílým závojem. S jakou vroucností jsem se modlila k Ježíškoví v mém srdci přítomném, aby odplatil mým rodičům za dobrodiní mi prokázána.**”

Ukončila obecnou i měšťanskou školu. Toužila studovat. Toužila se vzdělávat v hudbě. Chápala ale rodinnou finanční situaci, a proto, aby svým rodičům aspoň trochu ulevila, se rozhodla jít do služby do Valašského Meziříčí. Rodiče si mysleli, že se ještě od paní příučí domácím pracím. Místo toho pomáhala při pracích zednických. Ve svém životopise napsala, že touha **po řeholním životě v ní byla už od malička**, a že její teta, která byla dominikánkou, si myslela, že jednou nastoupí k nim. Ve Frenštátě pod Radhoštěm v ústavu svaté Kláry však působily **Milosrdné sestry svatého Kříže** a jejich představená, sestra Hildegardis Uličná, mohla

roku 1940 do kroniky zapsat: „ **V listopadu nastoupila jako čekatelka do Kroměříže Marie Šablaturová, dcera zdejšího kostelníka.**“ Aby byla uchráněna totálního nasazení v Německu, byla Marie po nástupu do kláštera zaměstnána jako pomocná ošetřovatelka v nemocnici v Moravské Ostravě. V únoru 1944 směla začít noviciát. Přijala řeholní jméno Hildegarda. Snad to bylo na památku sestry Hildegardis Uličné, která zemřela ve Frenštátě v roce 1943.

Své **první řeholní sliby** složila sestra Hildegarda se sedmi dalšími spolunovickami **22. února 1945 v Kroměříži**. Po dvou letech, 1. září 1947, potom nastoupila do řádové ošetřovatelské školy v Kroměříži. Úspěšně ji dokončila v roce 1949. Představení ji potom poslali do nemocnice v Novém Městě na Moravě, kde s láskou a svědomitostí ošetřovala nemocné. **Věčné sliby skládala v únoru 1951** v centralizačním klášteře v **Bohosudově**, kam byly mnohé spolusestry na podzim roku 1950 ze svých klášterů vyvezeny. I když budoucnost byla temná, s pomocí Boží překonala sestra Hildegarda všechny nástrahy a lákání, a byla rozhodnuta zůstat svým závazkům věrná. V roce **1953 vážně onemocněla** a byla převezena do plicního sanatoria v Jevíčku, odkud se vrátila až v únoru 1955. Pracovala pak v interní ambulanci a později, po měsíčním zapracování v Jihlavě, začala pracovat u rentgenu. Když řeholnice musely v červenci 1956 nemocnici v Novém Městě opustit, byla státními úřady určena do centralizačního kláštera v Broumově. Tam zůstala až do prosince 1971, kdy byla poslána do nově vznikajícího společenství na mariánském poutním místě **ve Štípě u Zlína**. Toto poutní místo měla sestra Hildegarda velice ráda. Starala se zde nejen o kostel a kostelní prádlo. Vedla také scholu a věnovala se mladým. Mnozí z nich s ní dodnes byli v živém kontaktu. Ve společenství ochotně sloužila spolusestrám jako ošetřovatelka. Měla na starosti i prádelnu a kotelnu. Ve Štípě zůstala dvacet tři let a ráda se tam vždy vracela. V květnu 1994 byla přeložena do nedalekého Lukova, aby pomáhala při domácích pracích na faře. Zůstala zde do prosince **1996, kdy se přestěhovala do sesterského společenství v Odrách**. V Odrách ji čekala jedna pro ni nová práce — vaření pro malé společenství. V 72 letech se učila vařit, a zvládla to skvěle. Mimo to se starala o kostelní prádlo, o květiny a o zahrádku. Pěstovala krásné muškáty. Milovala přírodu. Měla zájem o lidi, o potřebné, kteří zvonili u dveří. Dovedla si popovídat s každým. Duchem zůstávala mladá, přestože jí přibývaly roky a nevyhýbaly se jí zdravotní problémy.

V prosinci 2007 byla přeložena do kroměřížského společenství starších sester. Stále měla o všechno zájem a přicházela s novými nápady. Hodně se modlila

za své sourozence a jejich rodiny. Každý den týdne obětovávala Pánu na určitý úmysl. A Pán její oběti přijímal a její životní píseň se mu zalíbila.

Sestra Hildegarda **se celý život snažila Pánu zpívat**. Jemu a Jeho Matce byla blízko. Podle vzoru Panny Marie nesčetněkrát statečně a odvážně řekla své ano k Jeho vůli. A On jí dával každý den milost a sílu pomáhat druhým, rozdávat radost a nést odevzdaně kříž nemoci, stáří a bolesti. Svou pozemskou životní píseň dokončila a své poslední pozemské ano řekla sestra Hildegarda svému Pánu ve středu **9. listopadu 2016**. Děkujeme Pánu za vzácný dar jejího života a s důvěrou ji vkládáme do Jeho lásky a milosrdenství.

sr. Jana, sr. Iris

## Za všechno at' zní - Chvála Kristu

Přestože sestra Hildegarda v Odrách působila více let, nevybavuje se mi žádný výrok ani myšlenka, která by mi utkvěla v paměti. Zato jsou pro mě nezapomenutelná setkání, kdy jsem vstoupila do kostela v neobvyklou dobu (kvůli kytkám) a sestřička procházela křížovou cestu a pak jako na vysvětlenou sčítala: „...za toho, za toho i za tamtoho a také ještě...“

Nebo seděla v druhé lavici „na svém místě“ a byla se svým Pánem... Hluboce mě zasahovala prostinká, tajuplná, skrytá a zároveň houževnatá dobrota, věrnost svému povolání a pokojná radost přetékající z otevřeného srdce.

Jana Schindlerová



*Sestra Hildegarda na farní zahradě v Odrách 14. října 2001.*

## Moravská zastavení na východě USA

Drazí bratři a sestry, letos v létě jsem vyrazil na prázdniny do USA, nejen abych poznal nové části Země, ale také abych zastoupil P. Antonína Kocurka, který má na starosti česky a slovensky mluvící komunitu v New Yorku, a také slouží v americké farnosti.

První překvapení mě potkalo už na letišti. Po vyzvednutí zavazadla jsem prošel kontrolou a poté mě ještě čekal „přijímací“ rozhovor s policistou. Ptal se mě, jestli náhodou nejdu dělat bussiness, proč jsem vlastně přijel apod. Nakonec se podíval do mého pasu a ptá se: Není náhodou Ostrava na Moravě? S úsměvem na tváři a jistým překvapením jsem pokýval hlavou. A on pokračoval: A co říkáte na to, že se jmenujete **Czechia**? Nám tady v USA se to zdá trochu diskriminační! Tady už mé překvapení nabíralo na obrátkách, protože ve škole, v médiích, v církvi, zkrátka všude slyšíme, že Moravu nikdo nezná a že hlásit se k ní mírně řečeno zbytečně nacionalistické. Odvětil jsem, že mně se ten název taky nelíbí. Policajt se usmál a s přáním všeho dobrého mě vpustil do Nového světa. Otec Antonín mi následně vysvětlil, že i tato otázka proběhla americkými médii.

Po aklimatizačních až nepříjemně teplých dnech v New Yorku, jsem začal brouzdat Manhattanem. V této nejstarší newyorské čtvrti jsem narazil na *The first Moravian Church*, tedy na první Moravský kostel, **založený v roce 1748 Moravskými bratři**, kteří již v New Yorku nějakou dobu působili. Na jeho boční zdi si návštěvník může přečíst krátkou historii Moravské církve.

Chtěl bych nyní jen krátce tuto církev představit. Moravští bratři vznikli kolem **roku 1722 v Suchdole nad Odrou** a působili i v jeho okolí, i v některých farnostech, kde jsem působil jako kaplan. Během pobělohorského období odešli do Saska, odkud postupem času vyráželi hlásat radostnou zvěst do celého světa, a proto zakládali města a školy. S moravskými kostely nebo osadami se setkávám v *Anglii, Irsku, Německu, Holandsku, Severní i Jižní Americe, na Aljašce, Grónsku, v Karibské oblasti, Indii, Africe, Surinamu, Tibetu, Labradoru, Rusku*, zkrátka na všech pěti osídlených světových kontinentech. Roku 1735 se vydali do Ameriky,



kde začali svou misi ve státě New York. Kromě poznání Krista se snažili bojovat za práva indiánů. Nakonec byli guvernérem upozorněni, aby se svou snahou přestali a opustili provincii. Následovalo ještě paradoxní obvinění ze spolupráce s jezuity a katolickou Francií. Bratři navíc spadali do sféry britského vlivu. Bri-

tové je nutili bojovat, ale bratři se zásadně odmítali podílet na jakékoliv válce či násilí. Nakonec na dlouhou dobu New York opustili a odešli do Pensylvánie a dnes jsou známi jako evangelizátoři indiánských kmenů Delavarů, Mohawků či Mhykánů, kteří si po přijetí křesťanství začali jednotně říkat **Moravští indiáni** (*Moravian tribes*). Právě tyto kmeny původně žily především na území dnešní **Pensylvánie** (některými nazýván **Stát Moravských bratří**). Po různých peripetiích, masakrech (např. tzv. Moravský masakr) a ústřicích může dnes žít zbytek těchto indiánů v rezervaci **Moravia 47**. Bydlí na 400 indiánů a téměř 600 žije mimo rezervaci.

Rozhodl jsem se tedy dále prozkoumat, zda náhodou nenajdu více moravských stop v americké metropoli, a ejhle, existují, a ne jedna. **V každé newyorské čtvrti** stojí minimálně jeden, ale převážně **dva i více moravských kostelů**. Není možné se zde o nich rozepisovat, ale musím říci, že všechny jsou funkční, s pravidelnými bohoslužbami, mnohé komunity mají i své internetové stránky a rozvíjí zajímavé aktivity. Přimo na Manhattanu stojí **Moravian house** (Moravský dům), v jehož prostorách sídlí **Moravian Open Door** (Moravské otevřené dveře), charitativní organizace, která pomáhá bezdomovcům a lidem v tísní.

Ani katolická strana nezůstává zcela v New Yorku bez moravské stopy. V Brooklynské konkatedrále sv. Josefa najdete fresky, zobrazující Matku Boží několika národů. A právě zde můžeme obdivovat poměrně zdařenou malbu **Panny Marie Svatohostýnské**, vítězné ochránkyně Moravy. Sochu téže Panny Marie najdete ve známé Národní bazilice Neposkvrněného početí ve Washingtonu D.C. (*Basilica of the National Shrine of the Immaculate Conception*).



Ptal jsem se také mezi katolíky, jaké světce z našich zemí znají. Předpokládal jsem sv. Václava, Vojtěcha či Anežku, o kterých si myslíme, že jsou známi na celém světě. Američané většinou znají pouze moravské světce **sv. Cyrila s Metodějem**, kteří se slaví jako závazná památka v celých Spojených státech.

Morava tedy není úplně tak neznámá, jak si třeba myslíme a jak je nám podouváno. Spíš jsme na své kořeny málo hrdí, neznáme je a neumíme dobře prodat to, co nám bylo dáno do vínku. Proto považuji za prospěšné studovat historii, neboť kdo nezná vlastní dějiny, nezná sám sebe.

Ze srdce vám všem žehná  
P. František Staněk

## Co jsme prožili

Byli jsme na **drakiádě** (18. září), která byla v neděli. Pouštěli jsme tam draky a potom jsme šli ke Klézlům, a tam jsme jezdili na dvou koních. Mohli jsme hrát fotbal a opéct páreček. Nakonec jsme všichni byli oceněni malou sladkostí. Moc mě to tam bavilo a vsadím se, že to tam bavilo i ostatní.



Byla jsem na **minitáboře** (26. - 28. 10.). Chodili jsme do kostela a povídali o Matce Tereze. Na táboře jsme hráli různé hry a moc mne bavili. Byli jsme v parku a v lese. Tam jsme hráli hru krávy, a ty krávy byli dva kluci, kteří se jmenovali Vojta a Vojta. Na táboře se mi moc líbilo.



Text a kresby  
Lucie Šrámková



Během podzimních prázdnin se uskutečnil na faře farnosti Odry **Minitábor**. Tábor organizovali: Terezie Šrámková, Dagmar Šrámková, Martina Hrabovská, Ludmila Hrabovská spolu s ochotnými pomocníky. Tento tábor měl velice zajímavé téma a to „Život Matky Terezy“. Účastníci se za pomoci her dovidali něco o životě a působení této velice významné a známé svaté, a také o prostředí, ve kterém žila tj. chudinská část Indie. Ale tábor byl nejen poučný, ale také zábavný, a to právě díky hrám a soutěžím, které si vedoucí přichystali.

Ale nic by tábor neznamenal bez pořádného jídla, za které bychom mohli být více než vděční manželům Šrámkovým, kteří na nás testovali jejich kulinářské umění, přičemž zjistili, že jejich jídlo je naprosto vynikající. No a když už jsme dospěli k tomu děkování, tak bych chtěl poděkovat každému, kdo se jakýmkoliv způsobem zapojil do tohoto Minitáboru, a kněžím, kteří nám zapůjčili prostory pro hry, jídlo a spánek. A k závěru bych chtěl podotknout, že stezku odvahy, kterou jsme uspořádali poslední večer, všichni přežili ve zdraví, až na pár infarktů ze strašidel.

Vojtěch Šrámek ml.

## Svátek sv. Martina v Tošovicích

V pátek 11.11. jsme v Tošovicích oslavili svátek sv. Martina. Celá akce se odehrávala v tošovickém kostele. Ovšem nejdřív jsme se sešli s dalšími dětmi u Dratnalů, kde se trénovaly písničky ke mši svaté. Po nácviku jsme se odebrali do kostela a za chvíli začala mše. Mše byla pěkná, zábavná. Při ní jsme se dozvěděli životopis sv. Martina a příběh,



jak se s chudákem rozdělil o plášť.

Po mši svaté jsme v průvodu s lampičkami roznášeli světlo sv. Martina do rodin. U navštívené rodiny jsme zapívali píseň, předali přání i světlo. Děkujeme za pěkně prožitý večer a těšíme se na příští rok.

Sv. Martine, oroduj za nás  
Šrámkovi



kresby Mariánka a Eliška Shugovi

## Animátorský kurz

V tomto článku bych chtěla přiblížit animátorský kurz. Tento kurz má připravit mladé věřící na úlohu animátora v diecézi. **Animátor je člověk, který připravuje akce v děkanátu, pomáhá při přípravě diecézních setkání, vede děti a mládež.**

Já jsem se na tento kurz přihlásila, protože jsem ještě před tím, než jsem odeslala přihlášku, jezdila do Staré Vsi nad Ondřejnicí, kde je diecézní středisko mládeže. Jezdila jsem tam na tvořivý víkend, **Lisk-Plesk** (duchovní obnova) a animátorskou školku. Středisko je místo plné zábavy, přátelství i ztišení. **Kurz je rozdělen do dvou let.** V každém roce je **5 víkendů**, o prázdninách praxe a celý kurz končí závěrečnými zkouškami. Já jsem zatím prožila dva víkendy. První byl na téma sebezpoznání. Na víkend nás přijelo asi 30 a to jsme nebyli všichni. Měli jsme přednášky, poznávací hry apod. Celý program začal seznámením s týmáky. Toto seznámení bylo pojato velmi netradičně, pomocí krimi zpráv. V sobotu večer jsme měli hledat patrona našeho kurzu. Je to **Chiara Luce Badano**. Při slavnostní večeři jsme byli oficiálně přijati mezi animátory.

Po tomto prvním víkendu se nikdo z nás nemohl dočkat toho dalšího. A pak už byl tu. Přijeli jsme plni očekávání. Ubytovali se jako vždy ve vlaku a pustili



**Diecézní centrum mládeže**  
ostravsko-opavské diecéze

se do večeře. Zahráli jsme si hry a poznali nové členy. Při večerní modlitbě jsme zažili první část „zážitkovky“, která měla přijít. Do střediska se vloupal feťák a začal ponižovat naši víru. Všichni jsme utekli do kuchyně a nechali ho na pospas „týmákům“. Při jakémkoliv zvuku jsme se báli jako malé děti. Po uklidnění situace jsme odešli do vlaku. Překvapení, které nás čekalo při vstupu do kupé, byl dopis. Na obálce stálo, že si máme připravit teplé oblečení a v určitou hodinu dopis otevřít. Jakmile hodina D nastala, otevřeli jsme dopis a jeho obsah nám sliboval dosažení vlastního dna. Toto se splnilo. Ke konci „zážitkovky“ jsem měla strach, i když jsem mezi vedoucími poznávala známé tváře. Jako poslední úkol nás čekal „poslední soud“, kde jsme měli na výběr mezi nebem a peklem, bylo na každém, co si vybere. Druhý den nás čekala přednáška o liturgii.

Celý víkend jsme zakončili slavnostní mší svatou. Každému mladému bych doporučila tento kurz a těm, co na kurz ještě nemůžou, animák (animátorskou školku).

Terezie Šrámková

# Historie farnosti Odry

## Dějiny 1600 - 1700



### Situace před Třicetiletou válkou

**Císař Rudolf II.** (1576-1612), který roku 1583 přesídlil do Prahy díky nedůvěře ke své vlastní rodině, se stával stále více nedůvěřivým a stahoval se do ústraní. Postupem času, kdy se u něj stále častěji vyskytovaly deprese a nakonec propukl i syfilis, se věnoval více astrologii než vládě, kterou přenechával svým rádcům či některým příbuzným.

Během vlády tohoto císaře narůstala v monarchii nespokojenost. Protestantské stavy vytvořily v roce 1608 **vojenský spolek, tzv. Unii**, katolíci zareagovali v roce 1609 **tzv. Ligou**. Pod nátlakem českých stavů podepsal **císař Rudolf 9. července 1609 tzv. Majestát**, který vydal o měsíc později také pro Slezsko. Protestanté tedy mohli svobodně vyznávat svou víru či stavět nové kostely. Tímto opatřením císař v podstatě umožnil šíření protestantismu v Čechách. Pro Moravu nic podobného nevydal (Morava získala příslib náboženské tolerance již roku 1607, kdy v ní v podstatě vládl Rudolfův bratr Matyáš).

### Kostel a farnost před Třicetiletou válkou

V Odrách se roku 1610 ujímá farářského místa již **desátý protestantský pastor Johann Oswald z Litovle**. Tento „velmi učený a houževnatý kazatel“ založil protestantskou matriku, která popisuje dobu od roku 1610 do roku 1628. Za tohoto pastora vyvstal problém s čarodějnictvím. Johann Oswald dokonce v roce 1611 zapsal do matriky: „*Na Pondělí svatodušní pochována byla Peschlinová, která byla u čarodějníka, již jsem chtěl vyobcovati, ale právě za mé nepřítomnosti a proti mé vůli byla uložena na Božím poli (hřbitově).*“

Protože pastorační práce stále přibývalo, vykonávali společně s pastory svou službu v Odrách také diákon. V roce **1612** již Johann Oswald v Odrách nepůsobil, protože matriku vedl diákon Christophorus Prauss. V témže roce byl na příkaz biskupa a kardinála Ditrichštejna uzavřen oderský kostel od 24. června do 24. srpna, kdy byl na svátek svatého Bartoloměje znovu zpřístupněn. Důvodem k uzavření chrámu se stala **příhoda, kdy měl být po návštěvě nemocného zastřelen katolický kněz** z Lipníka pod Dolní branou.

Jedenáctým pastorem se stal roku **1613 Mathäus Salzer**, který zde působil do roku 1616. V té době rovněž vrcholí státoprávní spory týkající se Opavska. Tyto spory definitivně vyřešil Rudolfův nástupce na císařském stolci Matyáš, který rozhodl tak, jak to nečekali ani Moravané, ani Slezané, a tím méně Opavští stavové.

Císař Matyáš prohlásil **28. prosince roku 1613 Opavsko, do té doby moravské, za součást Slezska** (proto jsou celé Odry i některé další moravské vesnice zapsány do Slezských zemských desek v Opavě).

Ačkoliv vlastníci oderského panství, páni ze Zvole (a následně i pánové z Pražma), patřili k vyznavačům protestantismu, zdá se, že malému zbytku katolických věřících nebránili v projevech víry, jak dosvědčuje dvanáctý pastor, Georg Blum, který sice umožnil křest malé katolické dívky, ale do matriky napsal: „*N. B. scandalum, toto dítě je susceptore pastore (s utrpením pastýře) pokřtěno mnichem z fulneckého kláštera.*“

*připravuje otec František Staněk*

## Žehnání zvonů v Tošovicích



V neděli 13. listopadu jsme slavili v tošovickém kostele 100 let od posvěcení tohoto chrámu. Oslavili jsme patrona kostela sv. Martina a byly požehnány dva nové zvony. Právě o zvonech zde uvádíme několik podstatných informací.

Do věže nově postaveného kostela dokončeného v roce 1916 a vysvěceného v říjnu téhož roku byl umístěn pouze malý zvon ze zinku, tzv. umíráček. Až po ukončení 1. světové války byly instalovány 2 zvony z ušlechtilého kovu, které ohlašovaly konání bohoslužeb, radostné i bolestné události obce.

Během 2. světové války potkal zvony, jako mnoho dalších, smutný osud. Ve středu 26. 11. 1941 byly zrekvírovány pro válečné účely německé armády. Ve věži zůstal pouze původní umíráček, který přečkal obě světové války díky nevhodnému materiálu.

Pro značnou opotřebovanost umíráčku se farníci z Tošovic v roce 1989 roz-

hodli k pořízení nového zvonu, který váží 150 kg a je zasvěcen patronu obce a kostela svatému Martinovi. Zvon byl požehnán 18. listopadu 1989.

K blížícímu výročí kostela se zrodila myšlenka doplnit do věže zmíněné dva zrekvírované zvony. Nejen pro plnost znění těchto zvonů, ale také jako znamení smíření a touhy po odpuštění všech křivd mezi jednotlivci i národy. Společným úsilím místních věřících a německých rodáků, za přispění mnoha dárců se toto dílo podařilo zrealizovat..

Zvony byly navrženy Zvonařskou dílnou Leticie Vránová-Ditrichová v Brodce u Přerova a ulity krátce po poledni v pondělí 7. listopadu. Větší zvon je zasvěcen Panně Marii a je laděn na tón FIS2, jeho hmotnost je 112 kg. Zvonu vévodí reliéf Panny Marie s Ježíškem. Reliéf muže s lilii a s dítětem Ježíšem na druhém a menším zvonu připomíná jeho zasvěcení svatému Josefu. Tento zvon má tónovou výšku A2 a hmotnost 64 kg. Z druhé strany obou zvonů jsou reliéfy dotýkajících se rukou. Oba nesou nápisy „zvon smíření“ a jméno obce Tošovice, a to jak česky, tak také německy. Jsou tedy projevem snahy o usmíření všech křivd spáchaných oběma národy v průběhu 2. světové války a následně i po ní.

Poděkování patří na prvním místě panu Janu Jakubíkovi st., který byl srdcem celé akce, za jeho kontakty s německou stranou a také za úsilí o získávání sponzorů. Za německou stranu je třeba ocenit velké úsilí pana Karla Pesche a Ulfa Brosmana. Poděkování patří všem tošovským věřícím, kteří jakýmkoliv způsobem přiložili svou ruku k dílu. Samozřejmě poděkování míří i ke všem dárcům.

Ať tedy tyto zvony slouží k větší Boží slávě a nadále povzbuzují nás všechny ke konání jeho vůle.

otec Petr

## Chystané akce

**Rorátní mše svaté** budou v průběhu adventu vždy v **úterý a ve středu** v 6.30 a také v **sobotu** v 7.00. Po bohoslužbě zveme děti i rodiče ke snídani na faře.

### Putování obrazu Svaté Rodiny v adventu

Advent se nesmí stát jen dobou shonu, ale také dobou setkávání. Proto jste zváni zapojit se do řetězu předávání ikony spojené se společnou modlitbou.

Putování od 2. neděle adventní 4. prosince do Svátku sv. Rodiny pátku 30. prosince. Předávání proběhne podle domluvy po 3 - 5 dnech. V kostele najdete rozpis, do kterého se mohou vpisovat rodiny mající zájem bez ohledu na pořadí. Účastníci se budou domlouvat mezi sebou.



**Večer chval** v sobotu 17. prosince v 19 hodin v oderském kostele. Po mši svaté občerstvení na faře s možností přespaní pro přespolní.



Na **Vánoční vyrábění** vás srdečně zve Centrum sociálních služeb Ostrava – Náhradní rodinná péče, pobočka Odry. Uskuteční se ve čtvrtek 8. 12. 2016 v prostorách kaplanky oderské fary od 15.00 do 18.00. Občerstvení zajištěno. Vstupné 20,- Kč a to pro toho, kdo si bude chtít odnést nějaký výrobek.

Kontakt: Marta Švábová 604 787 939.



## Adventní duchovní obnova

Přijměte také pozvání k dvoudenní **Duchovní obnově** v Odrách. Povede ji otec Michal Jadavan a má začátek v pátek **9. prosince** mší svatou mimořádně až v 18 hodin. Po ní na faře následuje krátké občerstvení a 1. přednáška zakončená adorací. Souběžně program pro děti. V sobotu 10. prosince se pokračuje v 9 hodin a končí pak mší svatou v 11.30. Tématem duchovní obnovy je úryvek z knihy proroka Barucha: „**BLAHOŠLAVENÍ JSME, IZRAELI, NEBOŽ VÍME, CO SE LÍBÍ BOHU.**“ (Bar 4,4)

## Adventní koncerty

**Neděle 27. 11. v 15.00** v kostele v Odrách tradiční koncert Klubu Zvoneček, vystoupí žáci ZŠ Heřmanice u Oder a uživatelé Zvonečku.

**Úterý 13. 12. v 17.00** v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Ostravě Pustkovci pořádá Biskupské gymnázium v Ostravě **Adventní koncert** pro širokou veřejnost. Vystoupí také sbor učitelů Biskupského gymnázia v Ostravě. Zakoupením výrobků bude možnost podpořit dílo České katolické charity v Sýrii a Iráku.

**Neděle 18. 12. v 17.00** v kostele v Pohoří vystoupí učitelé a žáci ZUŠ Odry. Pořádá Osvětová beseda v Pohoří.

**Neděle 18. 12. v 18.00** v oderském kostele vystoupí Kněžská gregoriánská schola s pásmem „**Hle, Panna počne a porodí Syna.**“ Program tvoří latinské mariánské adventní zpěvy gregoriánského chorálu a středověké polyfonie, provázeny čtenými úryvky z Písma a Církevních otců.

Vstupné na všechny koncerty je dobrovolné.



## Den otevřených dveří na Biskupském gymnáziu

Biskupské gymnázium v Ostravě pořádá 26. ledna 2017 od 9.00 do 16.00 **Den otevřených dveří**. Srdečně zveme širokou veřejnost a zejména zájemce o studium. Na našem gymnáziu je možné studovat ve čtyřletém a osmiletém studijním cyklu. Další informace o dění na Biskupském gymnáziu najdete na webu školy [www.b-g.cz](http://www.b-g.cz)



## Betlémské světlo

Stalo se již milou tradicí, že skauti rozvázejí před Vánoce po mnoha zemích světa symbol pokoje a lásky – světlo slavnostně zažehnuté v Betlémě. Motto letošního ročníku zní: „Odvážně vytvářet mír.“ Motto je inspirováno Horským kázáním, kde Ježíš uči: „Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“ (Mt 5, 9–10)

### Rozvoz betlémského světla vlakem v pátek 23. prosince 2016

Mankovice 15.22 - 18.39, **Odry 15.30 - 18.32**, Loučky 15.35 - 18.28,  
Jakubčovice n. O. 15.38 - 18.25, Heřmánky 15.44 - 18.17

## Tříkrálová sbírka 2017

Sraz koledníků bude v budově denního stacionáře (Hranická ulice)

středa 4. 1. ve 14:30 -15:00

čtvrtek 5. 1. ve 14:30 -15:00

koleduje se přibližně do 18 hod.

sobota 7. 1. v 9:00 koleduje se dle možností

Ke každé skupince dětí je potřeba také jeden dospělý, proto potřebujeme i starší dobrovolníky - prosím, vezměte si s sebou občanský průkaz! Pokud nemáte vlastní kostým, nevádí, pláště i koruny máme nachystány. Po koledování jste zváni na malé pohoštění ve Stacionáři. Když budete vědět předem, který den můžete přijít koledovat, dejte nám prosím vědět.

Info Jiří Rosenstein 733 308 562 nebo Bc. Petr Kučerka 604 645 350.



## Farní ples

V sobotu 4. února 2017 se uskuteční **VII. farní ples v Mankovicích**.

Začátek v 19:00, k tanci i poslechu ve stylu country bude provázet skupina Smečka. Příspěvek na občerstvení 200,- Kč. V této ceně je také ochutnávka vín z jižní Moravy - 5 vzorků. Přijďte si zatančit, setkat se s přáteli. Těší se na Vás a zvou pořadatelé MO KDU-ČSL a farnost Mankovice.



| <b>Vánoční bohoslužby 2016</b>  |  |                       |                          |              |
|---|--|-----------------------|--------------------------|--------------|
|   |  | <u>P. Petr Kuník,</u> | <u>P. Michal Jadavan</u> |              |
| <b>sobota 24. 12.</b><br>Štědrý den   | <b>Odry, mše svatá</b><br><i>otevírání Betléma</i> | <b>15.00</b>          | Mankovice                | 19.00        |
|   |  |                       | <b>Odry</b>              | <b>24.00</b> |
| <b>neděle 25. 12.</b><br>1. svátek vánoční<br>Narození Páně                               | Veselí   | 8.00                  | Mankovice                | 8.00         |
|   | <b>Odry</b>  | <b>9.30</b>           | Pohoř                    | 9.30         |
|   |  |                       |                          |              |
| <b>pondělí 26. 12.</b><br>2. svátek vánoční<br>sv. Štěpán                                 | Mankovice  | 8.00                  | <b>Odry</b>              | <b>8.00</b>  |
|   | Veselí   | 9.30                  | Tošovice                 | 10.30        |
| <b>úterý 27. 12.</b>  | Odry   | 18.00                 |                          |              |
| <b>středa 28. 12.</b>   | Odry   | 8.00                  |                          |              |
| <b>čtvrtek 29. 12.</b>  |  |                       | Odry                     | 8.00         |
| <b>pátek 30. 12.</b><br>svátek sv. Rodiny   | <b>Odry</b>  | <b>8.00</b>           | Mankovice                | 8.00         |
|   | Veselí   | 9.30                  | Pohoř                    | 9.30         |
|   | Tošovice   | 11.00                 |                          |              |
| <b>sobota 31. 12.</b><br>sv. Silvestr   | <b>Odry</b>  | <b>19.00</b>          | Mankovice                | 19.00        |
| <b>pátek 1. 1.</b><br>Matka Boží Panna<br>Maria<br><i>žehnání nastávajícím<br/>matkám</i> | Pohoř  | 8.00                  | Mankovice                | 8.00         |
|   | <b>Odry</b>  | <b>9.30</b>           | Veselí                   | 9.30         |
|   |  |                       | Tošovice                 | 18.00        |

### Svatost smíření

|                  |                 |                      |
|------------------|-----------------|----------------------|
| <b>Odry</b>      | neděle 18. 12.  | 14.30 – 16.00        |
|                  | pondělí 19. 12. | 17.00 – 18.00        |
|                  | čtvrtek 22. 12. | 17.00 – 18.00        |
| <b>Mankovice</b> | pátek 16. 12.   | 16.30 – 18.00        |
|                  | středa 21. 12.  | 17.00 – 18.00        |
| <b>Veselí</b>    | čtvrtek 15. 12. | 17.15 – 18.00        |
|                  | neděle 18. 12.  | 09.15 – po mši svatě |
| <b>Pohoř</b>     | neděle 18. 12.  | 09.15 – po mši svatě |
| <b>Tošovice</b>  | sobota 17. 12.  | 17.00 – 18.00        |

ZVON, vydavatelem je Římskokatolická farnost Odry, Kostelní 11, 742 35 Odry  
IČO: 47863307, vychází 3x ročně, registrace MKČR E 14914.

Foto na titulní straně: žehnání zvonů v Tošovicích 13. 11. 2016, foto: Jiří Schindler